

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **V. T.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 7. 2005, č. j. 24 Az 437/2004 – 37,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 21. 7. 2005, č. j. 24 Az 437/2004 – 37 zamítl žalobu, již se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 6. 2004, č. j. OAM-2170/VL-10-12-2004, jímž nebyl žalobci udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a současně bylo vysloveno, že se na cizince nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu. Uvedený soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) zamítl.

Kasační stížností podanou osobně u Krajského soudu v Ostravě dne 12. 10. 2005 se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení rozsudku (v kasační stížnosti je nesprávně uvedeno usnesení) Krajského soudu v Ostravě č. j. 24 Az 437/2004 – 37, a vrácení věci tomuto soudu k dalšímu řízení. Stěžovatel uvedl, že s tímto „usnesením“ v plném rozsahu nesouhlasí, neboť je přesvědčen, že bylo vydáno v rozporu se zákonem. Nezákonnost rozhodnutí spatřuje v nesprávném posouzení právní otázky soudem a vytýká uvedenému soudu, že neposoudil jeho žádost o sloučení věci a nařízení jednání. Připomíná, že by při případném návratu na Ukrajinu byl vystaven značným těžkostem. Dovolává se kasačního důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Vzhledem k tomu, že podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem a vzhledem k tomu, že nemá právnické vzdělání a jakékoliv prostředky k úhradě odměny právnímu zástupci, vyslovil stěžovatel přesvědčení, že jsou u něho splněny předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a požádal proto o ustanovení advokáta

pro řízení o kasační stížnosti soudem. Navrhoval současně, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

Ze spisu vyplývá, že napadený rozsudek, ve kterém byl stěžovatel řádně poučen o možnosti podat do dvou týdnů ode dne jeho doručení kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě, byl stěžovateli doručován na jím uvedenou adresu – Č. L. – D., L. 52. Podle záznamu pošty na doručence od obálky určené do vlastních rukou adresáta, nebyl stěžovatel dne 29. 8. 2005 při pokusu o doručení zásilky v místě doručování zastížen, a proto mu téhož dne byla obálka s písemností uložena na poště a adresátu o tom byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl. Stěžovatel si však zásilku v úložní lhůtě (která skončila 14. 9. 2005) nevyzvedl a ta byla vrácena téhož dne zpět Krajskému soudu v Ostravě. Z úředního záznamu učiněného pracovníkem Krajského soudu v Ostravě dne 6. 10. 2005 vyplývá, že k telefonické žádosti žalobce byl mu znovu zaslán již pravomocný rozsudek na výše uvedenou adresu, tj. Č. L. – D., L. 52. Podle obsahu doručeny založené ve spise, byla tato písemnost převzata stěžovatelem na poště v Č. L. dne 10. 10. 2005, což stěžovatel stvrdil svým podpisem.

Kasační stížnost proti uvedenému rozsudku podal stěžovatel osobně u Krajského soudu v Ostravě dne 12. 10. 2005 a Nejvyššímu správnímu soudu nezbyvá než konstatovat, že byla podána opožděně.

Při doručování písemností určených fyzickým osobám v souladu s ustanovením § 42 s. ř. s. v návaznosti na ustanovení § 46 odst. 1, 2 a 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) platí, že písemnost určenou fyzické osobě soud předá doručujícímu orgánu k doručení na adresu jejího bytu, místa podnikání, pracoviště nebo místa, kde se zdržuje. V projednávané věci stěžovatel v řízení před krajským soudem uváděl adresu Č. L. – D., L. 52 a na tuto adresu mu také Krajský soud v Ostravě písemnost doručoval. Stěžovatel však nebyl v místě doručování zastížen, přičemž podle ustanovení § 46 odst. 3 o. s. ř. platí, že nebyla-li fyzická osoba zastížena na uvedené adrese a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost uloží na poště. Podle § 50b odst. 1 o. s. ř. doručovaná písemnost, kterou doručující orgán uložil, se považuje za uloženou dnem, v němž se bezvysledně pokusil písemnost adresátu doručit, neboť v místě doručování ani jinde příjemce nezastihl. Podle § 50c odst. 1o. s. ř., byla-li písemnost uložena, zanechá se v místě doručování adresátu výzva, aby si písemnost vyzvedl. Podle odst. 4 téhož ustanovení, nebude-li uložena písemnost vyzvednuta do tří dnů nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou (kterou je nepochybně rozsudek krajského soudu), do 10-ti dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Podle § 40 odst. 3 s. ř. s. platí, že případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

V projednávané věci byl dodržen poštou takto předepsaný postup a písemnost byla po bezvysledném pokusu o její doručení na stěžovatelem uvedené adrese, uložena téhož dne, tj. 29. 8. 2005 na poště a stěžovatel o uložení písemnosti, jak vyplývá z údajů na doručence zásilky založené ve spise, byl vyrozuměn s výzvou, aby si písemnost vyzvedl, s poučením o následcích nevyhovění takové výzvě. Stěžovatel si zásilku v úložní lhůtě nevyzvedl a za den doručení zásilky určené do vlastních rukou je nutno považovat desátý den od uložení písemnosti, tj. čtvrtek dne 8. 9. 2005. Od tohoto data se pak odvíjí dvoutýdenní lhůta k podání kasační stížnosti.

V souladu s ustanovením § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, jenž určil počátek lhůty. Protože dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti (dnem „doručení“) byl v projednávané věci čtvrtek dne 8. 9. 2005 (desátý den od uložení zásilky na poště), jednalo se o lhůtu dvoutýdenní, posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti byl pak čtvrtek dne 22. 9. 2005. Tento den se svým označením – čtvrtek – shoduje se dnem, který určil počátek lhůty.

Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout (§ 106 odst. 2 s. ř. s.).

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla u Krajského soudu v Ostravě podána osobně až dne 12. 10. 2005, nezbývá než konstatovat, že lhůta pro podání předmětné kasační stížnosti byla zmeškána a Nejvyšší správní soud ji musel proto jako opožděnou podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítnout, aniž by se mohl zabývat její důvodností.

Na výše uvedeném závěru nemůže ničeho změnit ani ta skutečnost, že stěžovateli byl k jeho telefonické žádosti zaslán Krajským soudem v Ostravě stejnopis napadeného rozsudku a on si tuto zásilku osobně převzal na poště v Č. L. dne 10. 10. 2005. I za této situace je třeba vycházet z fikce doručení jemu zasílaného rozsudku postupem upraveným v občanském soudním řádu. V souladu s § 50c odst. 4 o. s. ř. je dnem doručení čtvrtek 8. 9. 2005. Pro úplnost nutno uvést, že v kasační stížnosti stěžovatel uvádí novou adresu místa svého pobytu S. u Č. L. č. 562, nicméně rozsudek Krajského soudu v Ostravě mu byl doručován na původně uvedenou adresu – jiná adresa nebyla krajskému soudu známa – přičemž nutno konstatovat, že na této adrese převzal stejnopis rozsudku stěžovatel ještě i dne 10. 10. 2005.

Stěžovatel v kasační stížnosti navrhoval, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 s. ř. s. Za situace, kdy byla kasační stížnosti odmítnuta pro opožděnost, se tímto požadavkem Nejvyšší správní soud již zabývat nemohl.

Protože kasační stížnost byla podána opožděně, nebylo již třeba, aby se Krajský soud v Ostravě zabýval návrhem stěžovatele na ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti, neboť vzhledem k opožděnosti jejího podání by to bylo nadbytečné.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. prosince 2005

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu